

Februari

Het is nog winter hoewel je dit aan de temperatuur niet (meer) zou zeggen, maar ja we doen het er maar mee.

In deze tijd van het jaar kun je veel vogels in de tuin op bezoek krijgen en een van die bezoekers een die ik vroeger regelmatig vanuit de huiskamer kon bewonderen was de spreeuw. De spreeuw is zo'n doorgewone en algemeen voorkomende vogel dat veel mensen er nog nauwelijks naar keken of ze moesten er veel last van hebben. Maar nu is hij, althans in de tuin, veel zeldzamer geworden. Ik denk dat vooral het gebrek aan nestgelegenheid in de huidige woonwijken daar de oorzaak van is, want in het bos zoals de IJzeren Man krijg je hem toch regelmatig te zien.

Dat is jammer want de spreeuw is, zeker nu in de winter, een van de mooiste gekleurde vogels van ons land. Zijn donkere verenkleed vertoont allerlei iriserende kleuren, van groen tot donkerpaars afhankelijk van de hoek waaronder je er naar kijkt. Bovendien is dat verenpak bezaaid met witte stippen. Het zijn de witte punten van hun veren, punten die er in de loop van het voorjaar afslijten.

Is zijn uiterlijk al iets bijzonders de geluiden die hij maakt zijn ook zeer apart. Zijn zang is niet veel bijzonders maar de spreeuw is een fantastische imitator. Hij kan letterlijk alles nadoen, diverse vogelgeluiden maar ook allerlei mechanische geluiden. Ik heb eens opnames gehoord van een spreeuw bij een boerderij. Die imiteerde alle geluiden die er te horen waren van het gekakel van de kippen, het kraaien van de haan tot het gerammel van de melkbussen toe. (Kunt U nagaan wat voor een oude geluidsopname dat was: het gerammel van melkbussen!)

Buiten het broedseizoen kun je soms zwermen van vele duizenden bij elkaar zien vliegen. Een indrukwekkend gezicht zo'n wolk spreeuwen zeker als je bedenkt dat

iedere spreek een afstand van 10 cm tot zijn buren houdt en alleen let op de zeven vogels direct om hem heen.

Dat doen ze allemaal en dat levert in de vlucht spectaculaire beelden op.

Ondanks de kalender begint al heel voorzichtig de lente om de hoek kijken.

De mannelijke katjes van de hazelaar zijn al bijna volgroeid, nog even en dan komen ook de vrouwelijke bloemjes tevoorschijn.

Afgelopen zondag met mijn vrouw een eind gewandeld langs de Kettingdijk een werkelijk prachtig natuurgebied grenzend aan het Wijfelterbroek. Over de Kettingdijk lopend heb je links en rechts mooie vergezichten en fraaie doorkijkjes zoals op bijgaande foto.

Al wandelend kwamen we ook de eerste lentebode tegen: een vliegend citroenje (citroenvlinder).

Het is doorgaans de eerste vlinder die je na de winter of soms al in de winter ziet vliegen. Hij en ook zij brengen de winter als vlinder door, buitens hangend aan een takje. Als het erg koud is kunnen ze hun bloed in een soort antivries veranderen en wordt het weer warmer dan verandert het terug.

Ook hoorde ik de eerste vogels in mijn tuin al zingen: duiven (nou ja, zingen?) en een roodborst.

De goede tijden komen er al weer aan!

Herman Beuvers

